

Marts 2018.

Spil 1. Modspil i ren nolo.

Modspil i ren nolo er meget svært, men ved logisk tankegang, kan man regne meget ud. Det kneb dog for mig i 1 kamp i semifinalen i Brædstrup søndag den 28. januar 2018.

Jeg har i **baghånden** følgende kort:

Spar 7, klør es og 6, hjerter 6, 5 og es, ruder 4, 3 og knægt.

Frede har **forhånd** og spiller spar 3. Jeg er ret overbevist om, at det er en singleton.

Jeg stikker med spar 7, og spiller ruder 4, i håb om, at det er den rene nolos langfarve, og at Frede er renonce. Begrundelse for denne tanke, er at jeg har væltekort i både hjerter og klør. Jeg var heldig og vurderede rigtigt. Frede lægger hjerter es, og spilfører lægger ruder 6, jeg spiller så ruder 3, Frede lægger klør 5, og spilfører lægger ruder 7. Nu var Frede og jeg ikke enige. Frede mener, at jeg skulle kunne regne ud, at når han lægger hjerter es og så klør 5, sånu er han ren = har kun bundkort eller næstmindste kort i klør og hjerter.

Mandag morgen ligger jeg igen, og spekuler på disse kort, og kan pludselig se, at Frede har ret. Jeg burde kunne se, **at når han først smider hjerter es af, som jeg ved ikke er en singleton, så var den jo blevet spillet ud i 1. udspil, og derefter smider klør 5 af, så har han hjerter 7 og at han er ”ren”, altså enten har han ikke har klør eller har klør 2.**

Undskyld Frede.

Jeg var rimelig sikker på, at han havde hjerter 7, men tænkte, som jeg skriver ovenfor, ikke langt nok.

Men nu går det helt galt. Jeg spiller ruder knægt, hvad ikke er dumt, spilfører kan jo have ruder dame 3., og Frede lægger klør dame, og spilfører lægger ruder es.

Så kravler jeg meget i tænkeboks, og siger, at nu har Frede klør 4 eller 3. Han har jo først lagt klør 5, og så klør dame. Jeg håber, at spilfører har 2 klør og spiller klør 6, Frede lægger klør 2 og spilfører klør 3. ØV ØV ØV, så vandt den rene nolo.

Ovenstående viser, at man ved at tænke langt, kan vurdere meget i modspil i ren nolo, hvis man er skarp nok. Jeg behøver vist ikke at skrive, at afsmidningsreglen har ”modsat fortegn”, altså lægger stor og så mindre når man har mindste eller næstmindste i farven, eller ikke flere, men det kan jo også nemt smutte. Altså burde Frede først have lagt klør dame, og så klør 5 og ikke modsat.

Af hensyn til nye l’hombrespillere mm, får i lige noget fra sjove spil 2012. Det kan godt tåle en gentagelse. Jeg har redigeret det lidt!

Maj 2012. Hovedregler i modspil i nolo, samt hvad er aftaler.

Som hovedregel (med nogle undtagelser) spiller man som modspiller singleton ud, hvis man har det. Har man 2 singletoner, så skal man altid spille den mindste ud.

Hvis man bliver inde efter singleton udspillet, og ikke rigtig har væltekort, skal man som hovedregel spille ud i den farve, hvor man har 2. Hvis en makker har farven man spillede ud i 1. udspil, og spiller denne farve i 3 udspil. Så er man efter 3. udspil dobbelt renonce. (NB: **Makkeren skal ikke pr. automatik stikke ens første udspil**, men overveje, om han vil have et gennemspil mere!) Ovenstående har INTET med aftaler at gøre, men er logisk tankegang.

Afsmidningsreglen: Har man f.eks. hjerter konge, dame og knægt, og får mulighed for afsmid, så smider man først damen, så kongen og til sidst knægten, **og når man har smidt en af, som er lavere end den man sidst smed af, så har man ikke flere.** Har man hjerter konge og dame, så smider man først kongen og derefter damen, så har man ikke har flere. Har man spar konge, dame, knægt og 6, så først knægt, så dame, så konge og når man til sidst har smidt 6eren, så ved makkeren, at man ikke har flere. Dette er ikke logisk, men reglen er efterhånden blevet en del af l’hombren. **Det er efter min opfattelse klart en ulovlig aftale, som ikke hører hjemme i l’hombren, men den er så indgroet hos turneringsspillere, at man må leve med den.**

Ulovlige aftaler:

Nolo spil: Jeg har hørt, at nogle har en aftale om, at spiller man først 2 konger og derefter lille i 3. kulør, så er man renonce i 4. kulør. Aftalen er nu meget speciel, og måske nok næsten aldrig anvendelig, **men efter min opfattelse ikke logisk, og så er det en ulovlig aftale.**

Man sælger klør frem for spar og hjerter frem for ruder. **Det er ikke logisk, og derfor ikke lovligt.**

Man markerer noget til sin makker ved at lægge kortene på en bestemt måde, eller sender andre signaler til sin makker. **Det er en meget grov ulovlighed.**

Man bevidst er længe om, at lægge sit kort til, for at fortælle makkeren, at man har flere i farven, er ikke lovligt. Ofte kan det dog være meget svært, at vurdere hvad man skal lægge til, hvis man f.eks. har en dame småt 2. i fuse, og spilfører spiller kongen ud, og makkeren har det bedste modspil. Så har man selvfølgelig lov til at overveje, hvilket kort man vil lægge til.

Lovlige eksempler på at drøfte, hvad man mener, er mest fornuftigt:

Modspil i mellemhånd med hjerter, es, kone og dame som trumf, så skal man stikke med hjerter dame, når spilfører så stikker over med klør es, **så har man på helt lovlig fortalt sin makker, at man også har hjerter es og konge.**

Er der 1 kort tilbage i talonen, når man skal købe, og man har ruder og spar knægt blanke i fuser, så sælger man spar knægt, fordi der er størst chance for at købe en ruder. **Det er også logisk.**

Man levner altid mindst 5 kort til sin makker, når man ikke er stærk. Man aftaler, at man aldrig køber 9 kort i modspil i solo. Man køber altid, hvis man har en af de 3 matadorer. **Det er lovlige aftaler, da der her er tale om en vurdering,** hvor man så er enige om, at det ene eller det andet er rigtigt. Vi køber for øvrigt meget ofte 9 kort i solo.

For omkring 10 år siden hvor der blev lavet en omfattende ændring af reglerne, var jeg med i regeludvalget. Jeg foreslog, at man skulle sætte afsmidningsreglen i den grønne bog (Regelbogen), og samtidig skrive, **at alle andre ulogiske aftaler var strengt forbudt.** Det blev blankt afvist, nogle mente endda, at det var en helt åndsvag tankegang, som jeg der have. Jeg må igen konstatere, at vi mennesker er meget forskellige.

En sød lille historie i forbindelse med at spille klør ud:

Alle viste, at et bestemt hold altid spillede klør ud, hvis man kunne. Bror Henry havde følgende kort i mellemhånden: **Spar es, ruder 7, 2, 4 og 5. Klør konge, dame og knægt, og hjerter 4.** Det er en kæmpe solo med udspil, men ikke solo i mellemhånden, da vi ofte skal bruge en trumf for at komme ind, og så har man ikke råd til at trække 2 gange. Ved udspil: Træk 2 gange og TÆL og TÆL! Da bror Henry spillede mod det hold, som var kendt for at spille klør ud, så meldte han den og vandt let, da der blev spillet klør ud. Han var heldig, at den der skulle spille ud, havde en klør. En anden havde også meldt soloen, og fik klør ud, men han havde ikke lært at tælle! Han sagde: Det var da ikke til at vide, at man skulle trække 2 gange, når man kom ind på klør konge. HUSK: TÆL TÆL TÆL.

Jeg spurgte i 1974 min gamle makker Ejvind fra Ringe, om han kendte afsmidningsreglen. **Det gjorde han ikke. Det er meget pinligt, at vi har sådan en ulogisk aftale, som stadig ikke var kendt af alle. Men det er der RIGTIG MANGE, som ikke er enig med mig i. Sådan er det.**

Da jeg forklarede Ejvind om afsmidningsreglen sagde han: "Kan du huske omkring 1967, da vi tabte sidste kamp med 7, at jeg spillede efter, at du havde en spar mere, og det havde du ikke, og vi tabte derfor kampen. Havde vi spillet uafgjort, så var vi blevet danmarksmestre". Ja, jeg husker det tydeligt, og tænkte på det i 1971, da jeg lærte om afsmidningsreglen, da jeg kom til Odense.

Leif E-mail: inger@vesterlund.dk

I er meget velkomne til at maile evt. bemærkninger til mig.